

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Emmanuel Lebek

Uczestnik postępowania: Janusz Domino

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że określona w nim możliwość złożenia środka zaskarżenia obejmuje zarówno sytuację, w której środek taki może być złożony w terminie przewidzianym w prawie krajowym, jak też sytuację, w której termin ten już upłynął, jednak jest możliwe złożenie wniosku o zwolnienie od skutków jego upływu, a następnie – po jego uwzględnieniu – złożenie właściwego środka zaskarżenia?
- 2) Czy art. 19 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1393/2007 z dnia 13 listopada 2007 r. dotyczącego doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych („doręczanie dokumentów”) oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wyłącza zastosowanie przepisów prawa krajowego, dotyczących możliwości zwolnienia od skutków upływu terminu do wniesienia odwołania, czy też w ten sposób, że pozwany ma wybór albo skorzystać z wniosku przewidzianego w tym przepisie, albo z właściwej instytucji przewidzianej w prawie krajowym?

⁽¹⁾ Dz.U. L 12, s. 1; Polskie wydanie specjalne: Rozdział 19 Tom 004 P. 42 – 64

⁽²⁾ Dz.U. L 324, s. 79

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea
(Rumunia) w dniu 18 lutego 2015 r. – Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău/Banca Comercială Intesa
Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare i inni**

(Sprawa C-74/15)

(2015/C 171/16)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dumitru Tarcău, Ileana Tarcău

Strona pozwana: Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA – Sucursala Baia Mare, Banca Comercială Intesa Sanpaolo România SA Arad, Cristian Nicolae Tarcău, Corina Tarcău, SC Magenta reprezentowana przez likwidatora Pareto Grup IPURL, SC Crisco SRL reprezentowana przez syndyka specjalnego CII Renata Moldovan, SC Crisco SRL reprezentowana przez dyrektora specjalnego Cristiana Tarcău

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 2 lit. b) dyrektywy 93/13/EWG ⁽¹⁾, w odniesieniu do definicji pojęcia „konsumenta” należy dokonywać w ten sposób, że obejmuje ono osoby fizyczne, które podpisały jako poręczyciele akty dodatkowe i umowy akcesoryjne (umowy poręczenia, umowy gwarancji na nieruchomości) względem umowy kredytu zawartej przez spółkę handlową w celu wykonywania jej działalności, w okolicznościach w których rzeczono osoby fizyczne nie mają żadnych powiązań z działalnością spółki handlowej i działały w celach niemieszczących się w zakresie ich działalności zawodowej?

- 2) Czy wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy 93/13/EWG należy dokonywać w ten sposób, że zakresem stosowania tej dyrektywy objęte są jedynie umowy zawarte pomiędzy przedsiębiorcami i konsumentami, których przedmiotem jest sprzedaż towarów lub usług bądź, że w zakres jej stosowania wchodzi również umowy akcesoryjne (umowa gwarancji, poręczenia) względem umowy kredytu, której beneficjentem jest spółka handlowa, zawarte przez osoby fizyczne niemające żadnych powiązań z działalnością spółki handlowej i działające w celach niemieszczących się w zakresie ich działalności zawodowej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 19 lutego 2015 r. – Paul Vervloet i in., Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensche Famenne/Ministerraad, interwenient: Arcofin CVBA i in.

(Sprawa C-76/15)

(2015/C 171/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Paul Vervloet, Marc De Witt, Edgard Timperman, Godelieve Van Braekel, Patrick Beckx, Marc De Schryver, Guy Deneire, Steve Van Hoof, Organisme voor de financiering van pensioenen Ogeo Fund, Gemeente Schaarbeek, Frédéric Ensche Famenne

Strona pozwana: Ministerraad

Interwenienci: Arcofin CVBA, Arcopar CVBA, Arcoplus CVBA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 i 3 dyrektywy 94/19/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów, w danym wypadku w związku z art. 20 i 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽²⁾ oraz ogólną zasadą równości należy interpretować w ten sposób, że
- a) nakładają one na państwa członkowskie zobowiązanie do objęcia gwarancją w taki sam sposób udziałów w spółdzielniach prowadzących działalność w sektorze finansowym zarejestrowanych, co depozytów?
 - b) stoją na przeszkodzie temu, że państwo członkowskie zleca jednostce odpowiedzialnej częściowo za gwarancje depozytów, o których mowa w tej dyrektywie, również objęcie gwarancją do wysokości kwoty 100 000 EUR wartości udziałów osób fizycznych będących udziałowcami spółdzielni prowadzących działalność w sektorze finansowym zarejestrowanych?
- 2) Czy decyzja Komisji Europejskiej z dnia 3 lipca 2014 r. ⁽³⁾ w sprawie pomocy państwa SA.33927 (12/C) (ex 11/NN) wdrożonej przez Belgię – Program gwarancji chroniący udziały indywidualnych członków spółdzielni finansowych jest zgodna z art. 107 i art. 296 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w takim zakresie, w jakim w ten sposób program gwarancji będący przedmiotem tej decyzji jest zakwalifikowany jako nowa pomoc państwa?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie, czy art. art. 107 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że program gwarancji państwa przyznany względem osób fizycznych będących udziałowcami spółdzielni prowadzących działalność w sektorze finansowym zarejestrowanych w rozumieniu art. 36/24, § 1 ust. 1 pkt 3° ustawy z dnia 22 lutego 1998 r. w sprawie statusu założycielskiego belgijskiego banku narodowego stanowi nową pomoc państwa, która podlega obowiązkowi zgłoszenia Komisji Europejskiej?